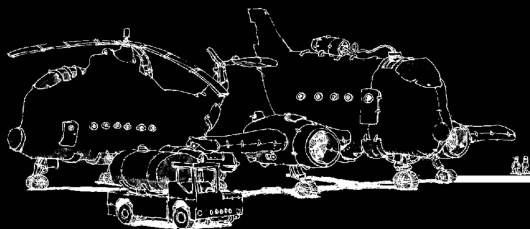

// ...αν είναι να αναπτύξουμε κάτι, αυτό θα πρέπει να είναι η συνείδησή μας, το να σεβόμαστε τον τόπο και τον εαυτό μας, το να δημιουργήσουμε συνθήκες αυτάρκειας και αυτονομίας ώστε να μην κρεμόμαστε από τα «απ' αυτά» του εκάστοτε μεγαλοκαρχαρία.

//

και συνεχώς συλλαμβάνονται. Στη περιοχή έχει συσταθεί μια πρωτοβουλία με αμεσοδημοκρατικό χαρακτήρα που αγωνίζεται για να μείνει η περιοχή όπως είναι: πράσινη και ζωντανή. Το σιμέντο να το βάλουν οι καπιταλιστές εκεί που ξέρουν. Αν οι υπουργοί και τα λοιπά τσιράκια μας προτείνουν να βαφτεί η ανάπτυξη τους πράσινη εμείς έχουμε να προτείνουμε κάτι καλύτερο. Την καταστροφή του κράτους και του κεφαλαίου από τα κάτω και προς την αυτοοργάνωση της ελευθερίας. Για να πάρουμε τη γη και τη ζωή στα χέρια μας.

Εν Κατακλείδι ...

Πρώτα οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής της Πεδιάδας, αλλά και όλοι μας, θα πρέπει να συνταχτούμε στον αγώνα που γίνεται από διάφορα κομμάτια της κοινωνίας ενάντια σε συμφέροντα, τα οποία με «δούρειο ίππο» την ανάπτυξη έρχονται να υποβαθμίσουν ακόμη περισσότερο το φυσικό μας περιβάλλον (βλ «πράσινη» ενέργεια στο Αποπηγάδι Χανίων, Μονή Τοπλού, λιμάνι Τυμπακίου, γήπεδα γκολφ κτλ).

Η τοποθέτηση αυτή δεν έχει να κάνει με ιδεολογίες ή κάποιες δήθεν περιβαλλοντικές ευαισθησίες, Είναι πρωταρχικό ζήτημα ποιότητας ζωής, δικό μας και των γενεών που θα ακολουθήσουν. Το περιβάλλον δεν θα έπρεπε να ανήκει σε κανένα μικρό ή μεγάλο επιχειρηματία, που θέλει να κερδοφορήσει καταστρέφοντάς το. Αν είναι να αναπτύξουμε κάτι, αυτό θα πρέπει να είναι η συνείδησή μας, το να σεβόμαστε τον τόπο και τον εαυτό μας, το να δημιουργήσουμε συνθήκες αυτάρκειας και αυτονομίας ώστε να μην κρεμόμαστε από τα «απ' αυτά» του εκάστοτε μεγαλοκαρχαρία.

**ΟΤΑΝ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ΓΗ, ΘΑΛΑΣΣΑ & ΑΕΡΑ
ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΠΩΣ ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΔΕΝ ΤΡΩΓΕΤΑΙ...**

**Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ,
ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ**

**ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΣΤΟ ΚΑΣΤΕΛΛΙ
ΠΕΔΙΑΔΑΣ**

αποτελούμενες κυρίως απ' την ομάδα Δέλτα, περικύκλωσαν το πάρκο Κύπρου και Πατησίων. Αφού διέκοψαν την κίνηση στην οδό Πατησίων και στους γύρω δρόμους, εισέβαλαν στο αυτοδιαχειριζόμενο πάρκο βρίζοντας και προκαλώντας τα άτομα που παρεβρίσκονταν διάσπαρτα στο χώρο. Και σα να μη έφτανε αυτό, από το σύνολο του κόσμου σ' όλη την έκταση του πάρκου επέλεξαν αποκλειστικά να φορέσουν χειροπέδες σε 15 ανθρώπους οι οποίοι συμμετέχουν ενεργά στον πολύμηνο κοινωνικό αγώνα του πάρκου, τους συνέλαβαν και τους μετέφεραν σιδηροδρόσιους στη ΓΑΔΑ. Οι μηχανισμοί της εξουσίας με τέτοια απροκάλυπτα χτυπήματα επιχειρούν να τρομοκρατήσουν όλους τους αγωνιζόμενους ανθρώπους.

Στο σήμερα όλα δείχνουν πως αυτή η τακτική αποτυγχάνει αν υπάρχει συλλογικός αγώνας. Γιατί όπως είπαμε δεν είναι ανίκητοι. Η αυτοοργάνωση μέσα από τη δημιουργία και τη λειτουργία της ανοιχτής συνέλευσης του πάρκου είναι η βάση για τη συνεχή διαμόρφωση των αντιστάσεων. Απέναντι στο πείσμα του διεφθαρμένου κράτους, το πάρκο παραμένει σήμερα ένας πνεύμονας σε μια ασφυκτική πόλη και ο κόσμος που το στηρίζει συνεχίζει να διεκδικεί τους ελεύθερους χώρους από το δήμο και τους εργολάβους.

Αποπηγάδι Χανίων

Το περιβαλλοντικό έγκλημα στο Αποπηγάδι είναι μια διαδικασία που ξεκίνησε το 2001. Η περιοχή των έργων, αλλά και οι περιοχές γύρω από αυτήν, έχουν χαρακτηριστεί δασικές. Ανήκουν στο δημόσιο και σε ένα μεγάλο βαθμό υπεύθυνο για την προστασία και διαχείριση τους είναι το δασαρχείο Χανίων. Νομικά, μια δασική έκταση μπορεί να προσβληθεί μόνο σε περίπτωση που θα φτιαχτούν ανεμογεννήτριες. Από το 2001 λοιπόν η γαλλική εταιρεία Electricité de France (αντίστοιχη της ελληνικής Δ.Ε.Η. με 52 πυρηνικά εργοστάσια) που έχει αναλάβει το έργο, προσπαθούσε να ξεπεράσει τη γραφειοκρατία, που θα την εμπόδιζε να ξεπατώσει το βουνό. Δηλαδή έψαχνε νομικά πατήματα για να ξεκινήσει τις εργασίες. Επιστράτευσε ντόπιους πολιτευτές και ανθρώπους που θα μπορούσαν να έχουν κάποιο συμφέρον από αυτή την ιστορία και τα κατάφερε.

Από το 2008 έχει ξεκινήσει να ανοίγει το δρόμο, πάνω στο βουνό κυριολεκτικά κάτω από τη μύτη των κατοίκων των γύρω χωριών (Σπίνα, Παλαιά Ρούματα κ.α.). Η ίδια εταιρεία έφτιαξε θυγατρικές στο νησί με ελληνικές ονομασίες που τις διαχειρίζονται τα ντόπια τσιράκια της. Η μίζα πάει σύννεφο και η εξαπάτηση είναι κανόνας. Ένα συνονθύλευμα μεγάλων κεφαλαίων, δημάρχων, νομαρχών, δασαρχών και απλών λαμογιών, έχει φιλοδοξίες να πλουτίσει εις βάρος του βουνού. Η συνηθισμένη μπάσταρδοκρατία της καταστροφής, των πυρκαγιών, του τσιμεντώματος και της «πράσινης» ανάπτυξης (όπως αυτάρεσκα την αποκαλούν οι καπιταλιστές) έρχεται να ισοπεδώσει έναν τόπο, που όταν τον δεις, θέλεις να βάλεις σε όλους αυτούς φωτιά.

Στο βουνό έχει ανοιχτεί ένας αρκετά μεγάλος δρόμος και έχουνε κοπεί πολλά δέντρα. Το ελληνικό κράτος διέθεσε στην εταιρεία σημεία στις κορυφές του Ομαλού γεμάτα πηγές με συνεχή ροή νερού. Απ' αυτό το νερό ζουν οι κάτοικοι και σήμερα το ξένο κεφάλαιο και η ντόπια γραφειοκρατία θέλουν να το υποθηκεύσουν για τα συμφέροντα τους.

Οι κάτοικοι κατά καιρούς έχουν προσπαθήσει να εμποδίσουν τις μπουλντόζες

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ & ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Ένα από τα βασικά εργαλεία της εξουσίας είναι ο επαναπροσδιορισμός λέξεων και εννοιών που έχουν «θετικό» πρόσημο στις συνειδήσεις των ανθρώπων, με τέτοιο τρόπο ώστε τα εγκλήματα της να συγκαλύπτονται ή να εξωραϊζονται και να νομιμοποιούνται κοινωνικά. Έτσι, η λέξη «ανάπτυξη» παρουσιάζεται σαν μια ευνοϊκή αλλαγή σύσσωμης της ανθρωπότητας, αποκρύπτοντας τον πραγματικό της στόχο που είναι η καθυπόταξη και ο έλεγχος ολοένα και περισσότερων πλευρών της κοινωνικής ζωής και του φυσικού περιβάλλοντος στην κυριαρχία της οικονομίας και του κέρδους.

Εδώ και χρόνια, με μπροστάρη τη σημαία της «ανάπτυξης», χωριά ερήμωσαν και πόλεις γέμισαν ασφυκτικά από ανθρώπους και τσιμέντο. Τεράστιες εκτάσεις δάσους, είτε καταστράφηκαν για να γίνουν γεωργικές μονοκαλλιέργειες, είτε κήκαν μαζί με ζώα και ανθρώπους και πάνω στις στάχτες τους φύτεψαν βίλες, εξοχικά, πολυτελείς οικισμοί και ξενοδοχειακά συγκροτήματα. Γη και νερό μολύνθηκαν και μολύνονται από απόβλητα, φυτοφάρμακα και λιπάσματα. Η ατμόσφαιρα κατακλύζεται από αέριους ρύπους. Ποτάμια με γάργαρα νερά θάφτηκαν κάτω από πολύβουες λεωφόρους ή γέμισαν χρώμιο από τα λύματα βιομηχανιών. Παραλίες μετατράπηκαν σε τεράστιες δεξαμενές πετρελαίου. Πυρηνικά εργοστάσια τινάχτηκαν στον αέρα σκορπίζοντας ραδιενέργεια σε τεράστια έκταση. Άνθρωποι πέθαναν από καρκίνο, πνευμονοκονίαση και καρδιοπάθειες ζώντας κοντά ή δουλεύοντας σε εργοστάσια και ορυχεία...και όλα αυτά είναι μόνο κάποιες ελάχιστες πτυχές της όλης κατάστασης. Ο παραλογισμός αυτός, ή καλύτερα, η αντίληψη που τοποθετεί πάνω απ' όλα το κέρδος (μικρό για τους μικρομεσαίους, μεγάλο για τους "μεγάλους") έχει στιγματίσει τις εποχές που ζούμε αλλά και το μέλλον μας. Καθημερινά παρακολουθούμε να υποβαθμίζεται το φυσικό περιβάλλον για να μπορούν να βρίσκονται τα γρανάζια της οικονομίας σε διαρκή κίνηση, πάση θυσία.

Για το Αεροδρόμιο στο Καστέλλι

Στο παραπάνω αναπτυξιακό πλαίσιο εντάσσεται και το διεθνές αεροδρόμιο στο Καστέλλι Πεδιάδος. Το έργο αυτό θα πρέπει όλοι μας να σκεφτούμε και να δούμε ποιους τελικά εξυπηρετεί. Ρίχνοντας μια ματιά στα δεδομένα, αντιλαμβανόμαστε ότι ένα αεροδρόμιο τέτοιου μεγέθους (αντίστοιχο αυτού των Σπάτων) το μόνο που προωθεί είναι τα συμφέροντα:

- κατασκευαστικών εταιριών μεγάλου βεληνεκούς (π.χ. του ομίλου Μπόμπολα)
- πολυεθνικών εταιριών διαχείρισης αερολιμένων (π.χ. η γερμανική Hochtief)
- πολυεθνικών και τοπικών ταξιδιωτικών γραφείων (π.χ. Nekermann – Thomas Cook - Παπακαλιάτης)
- τοπικών και διεθνών μεγαλοξενοδόχων
- και τέλος μία μερίδα κατοίκων του Ηρακλείου, οι οποίοι ναι μεν (επιτέλους) θα ανακουφιστούν από το θόρυβο και τη ρύπανση, αλλά με τεράστιο κόστος σε

βάρος μιας μεγάλης σχετικά «παρθένας» περιοχής της κεντρικής Κρήτης. Άσε που στην πραγματικότητα το κράτος δεν θα διώξει το αεροδρόμιο από την Αλικαρνασσό επειδή ξαφνικά θυμήθηκε τους κατοίκους. Δεν το απασχολεί η καθημερινή τους ταλαιπωρία, όπως δεν το απασχολήσει όλα αυτά τα χρόνια.

Τα βασικά επιχειρήματα των υπέρμαχων του έργου αυτού είναι, ως συνήθως, η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και η ανάπτυξη με γενικούς όρους. Τα επιχειρήματα αυτά είναι εύκολο να αντικρουστούν, αρκεί κανείς να επισκεφτεί έστω μία φορά τα Σπάτα, να επικοινωνήσει με τους ντόπιους και να ρωτήσει τι τους προσέφερε το αεροδρόμιο. Η απάντηση τους θα είναι: υποβάθμιση, θόρυβος και μόλυνση. Το συγκεκριμένο αεροδρόμιο το εκμεταλλεύονται μεγάλες εταιρίες και πολυεθνικές εμπορικές αλυσίδες που δεν έχουν καμία σχέση με τις ανάγκες της τοπικής κοινότητας.

Θέσεις Εργασίας & Τουρισμός

Το επιχείρημα περί νέων θέσεων εργασίας αποτελεί μία από τις συνηθισμένες ψεύτικες υποσχέσεις που χρησιμοποιούνται για να ξεγελάσουν τους κατοίκους και να δεχθούν τέτοιου τύπου έργα. Μεγάλο μέρος των θέσεων είναι ήδη καλυμμένο, ενώ η εντοπιότητα δεν παίζει κανένα ρόλο σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ε.Ε. Επιπλέον, δεν γίνεται κανένας λόγος για τις χιλιάδες θέσεις εργασίας που θα χαθούν από την αναγκαστική εγκατάλειψη της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και άλλων δραστηριοτήτων της περιοχής.

Όσον αφορά την άποψη, ότι με την κατασκευή του αεροδρομίου θα έχουμε περισσότερες αφίξεις τουριστών, αυτό είναι μια απροκάλυπτη και δόλια παραπλάνηση. Οι υπέρμαχοι θα πρέπει να βάλουν καλά στο μυαλό τους ότι δεν έχουν να κάνουν με ηλίθιους. Τα νούμερα στον τουρισμό χρόνο με τον χρόνο όλο και μειώνονται, και δεν είναι ένα αεροδρόμιο ή λίγο πιο φτηνές πτήσεις αυτό που περιμένουν οι ξένοι για να προτιμήσουν το νησί. Επίσης άχρηστο είναι το ίδιο το low budget μοντέλο του τουρισμού, το οποίο προωθείται. Τους all inclusive βραχιολιοφόρους τους αρμεγούν έτσι και αλλιώς μόνο οι μεγαλοξενοδοχοί, οι οποίοι καλά θα κάνουν να μην ονειρεύονται ακόμη περισσότερα κέρδη και να αρκестούν με τα «λίγα» εκατομμύρια που βγάζουν, ξεζουμίζοντας το ντόπιο και ξένο εργατικό δυναμικό. Είναι καιρός να συνειδητοποιήσουμε ότι τα κέρδη αυτά δεν είναι δικά μας, δικά τους είναι. Εμείς στην καλύτερη θα κάνουμε τους σερβιτόρους, κολλώντας ένσημα τσίμα-τσίμα για το ταμείο ανεργίας...

Περιβαλλοντικές Επιπτώσεις¹

Η κατασκευή και λειτουργία του αεροδρομίου θα έχει βλαβερές επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον και κατά συνέπεια στη ζωή της ευρύτερης περιοχής. Πιο αναλυτικά:

Ρύπανση της ατμόσφαιρας

Τα καυσαέρια τα οποία εκπέμπονται από τα αεροσκάφη προκαλούν σημαντική

ληλασία του τόπου τους όσο και τον ετεροκαθορισμό της ζωής τους. Ακολούθησαν λαϊκές συνελεύσεις, σύσταση επιτροπής κατοίκων, αποκλεισμοί, καταλήψεις του Δημαρχείου Λευκίμμης, πορείες (σε Κέρκυρα και Αθήνα), συγκρούσεις με δυνάμεις των ΜΑΤ και πολλές άλλες συντονισμένες ή αυθόρμητες κινήσεις.

Η απάντηση του κράτους ήταν άγριοι ξυλοδαρμοί και συλλήψεις, ενώ στις 29/5/2008 δολοφονείται η 43άχρονη Μ. Κουλουρή, όταν ένας 16χρονος έπεσε επάνω της με το μηχανάκι του, έχοντας χάσει τον έλεγχο του από τα χτυπήματα των μπάτσων που τον καταδίωκαν. Ο νεαρός υπέστη άγριο ξυλοδαρμό με πολλαπλά κατάγματα, ενώ 2 μέρες μετά του απαγγέθηκαν κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος για τον θάνατο της γυναίκας. Τις επόμενες μέρες, οι κάτοικοι στήνουν οδοφράγματα και λαμβάνουν χώρα εκτεταμένες συγκρούσεις με τα ΜΑΤ, τα οποία για να διαλύσουν τις συγκεντρώσεις εκτός από ξύλο και δακρυγόνα χρησιμοποιούν και πλαστικές σφαίρες με αποτέλεσμα άλλη μια φορά τραυματισμούς κατοίκων. Μήνες αργότερα και έπειτα από τους συνεχείς αγώνες των κατοίκων και των αλληλέγγυων, επεμβαίνει το ΣτΕ και η δημιουργία ΧΥΤΑ στη Λευκίμμη έχει μπει προσωρινά στο «ράφι»...

Δήλωση κατοίκου Λευκίμμης: *“Προκειμένου να πεθάνουμε από καρκίνο είμαστε αποφασισμένοι να αφήσουμε τα κόκαλά μας”*

Πάρκο Κύπρου & Πατησίων

26 Ιανουαρίου 2009: Ο Δήμος Αθηναίων εισβάλλει με μπουλντόζες στις 4 τα ξημερώματα στο πάρκο στη γωνία Κύπρου και Πατησίων στην Κυψέλη. Στα μουλωχτά και χωρίς να ενημερώσουν κανέναν κόβουν 44 αιωνόβια δέντρα. Αυτή η κίνηση εξαγρίωσε τους κατοίκους, οι οποίοι σπεύδουν άμεσα να τους εμποδίσουν και έρχονται αντιμέτωποι με δυνάμεις των ΜΑΤ. Οπλισμένος με τον σαμπουκά και την αλαζονεία της κρατικής εξουσίας, ο ξυλοκόπος Κακλαμάνης (ή Ομέρ Πριόνης ή Λόρενς της Μπανανιάς!) γράφει στα παλιά του τα παπούτσια τις μελέτες για την απόρριψη του έργου και το σύνταγμα του ίδιου του κράτους και υπογράφει για να γίνει το πάρκο, χώρος parking. Τι έκανε ο Κακλαμάνης; Παραχώρησε μια πράσινη έκταση με χαρκτήρα κοινόχρηστο (ΦΕΚ 382/Δ/1989) σε ιδιωτική εταιρεία, η οποία με σκοπό το κέρδος θα τη μετέτρεπε σε υπόγειο γκαράζ. Αυτή είναι η συνήθης πρακτική των κυβερνήσεων, που μεσιτεύουν δημόσιες εκτάσεις σε ιδιωτικά συμφέροντα και σε ιδιαίτερα «συμφέρουσες» τιμές. Ό,τι έγινε δηλαδή και στη Βιστονίδα με φανερό μεσίτη τον Εφραίμ. Ακολουθώντας την τακτική αυτή, στις 22/12/06, ακριβώς πριν αναλάβει επίσημα τα καθήκοντά του ο Κακλαμάνης, ο απερχόμενος δήμαρχος Θ. Μπεχράκης υπέγραψε τη σύμβαση παραχώρησης του μικρού πνεύμονα της Κυψέλης σε δύο εταιρείες που ενώθηκαν για να κατασκευάσουν το επικερδές αλλά και επιχορηγούμενο έργο.

Την Τετάρτη 28/01/2009 (4:50 π.μ.) εργαζόμενοι του Δήμου με τη συνδρομή μπράβων και παρακρατικών επιτέθηκαν στην περιφρούρηση του πάρκου, τους απώθησαν και τελείωσαν το καταστροφικό τους έργο, ξεριζώνοντας ακόμα και τα δένδρα που είχαν φυτευτεί από τους γείτονες. Τη Δευτέρα 02/02/2009 η αστυνομία επιτέθηκε στους εκατοντάδες διαδηλωτές που συγκεντρώθηκαν και επιχείρησαν να μπουν στο Δημαρχείο στην πλ. Κοτζιά, τραυματίζοντας 3 ανθρώπους. Την Πέμπτη 18 Ιουνίου, σχεδόν 1 ώρα μετά τα μεσάνυχτα, πολυάριθμες αστυνομικές μονάδες

¹ Μέρος των στοιχείων που αναφέρονται σε αυτήν την παράγραφο είναι παρμένα από την «περιβαλλοντική μελέτη για την κατασκευή διεθνούς αεροδρομίου στο Καστέλλι Πεδιάδος Κρήτης».

όποιες αντιδράσεις. Οι κάτοικοι των γύρω χωριών απαντούν με πολυήμερους αποκλεισμούς δρόμων και στήνουν φυλάκιο στον κεντρικό δρόμο για να περιφρουρήσουν το μπλοκάρισμα του μεταλλείου. Έρχονται και οι πρώτες συγκρούσεις με τα ΜΑΤ που δέχονται εντολές να προσταθούν την μεταφορά εξοπλισμού στο χώρο του εργοστασίου. Σημειώνονται τραυματισμοί και συλλήψεις όμως ο κόσμος συσπειρώνεται. Οι συγκρούσεις των κατοίκων με τις διμοιρίες που υπερασπίζονταν τα μηχανήματα της εταιρείας συνεχίζονται και ενισχύονται για καιρό. Καταστρέφονται γεωτρύπανα του εργοστασίου και οχήματα της αστυνομίας. Προσάπτονται κατηγορίες σε όποιον συλλαμβάνεται στη διάρκεια των συγκρούσεων. Η αστυνομία απαγορεύει σε οποιοδήποτε να κυκλοφορεί μετά τις 9μμ και να βρίσκεται με πάνω από 3 άτομα στην περιοχή. Η κατάσταση οξύνεται όλο και περισσότερο. Κάποιοι αγανακτισμένοι πυροβολούν απειλητικά από τα γύρω βουνά ή πάνω σε αστυνομικά τζιπ. Ο πανικός των μπάτσων δυνάμωσε τους αγωνιζόμενους και έτσι οι χουντικές δυνάμεις αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την περιοχή. Οι δράσεις συνεχίζονται κυρίως με μαζικές πορείες διαμαρτυρίας και αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Στη διάρκεια των εξελίξεων καταδικάζονται 5 δημοτικοί πρόεδροι με αναστολή, ενώ απολύονται εργαζόμενοι της TVX με πρόσχημα τη συμμετοχή τους σε επεισόδια. Στην Αθήνα τοποθετείται βόμβα στο γραφείο της υπουργού ανάπτυξης. Για την ενέργεια αυτή συλλαμβάνεται και φυλακίζεται ο αναρχικός Ν. Μαζιώτης, ο οποίος αναλαμβάνει και την πολιτική ευθύνη. Για χρόνια συνεχίζονται οι βάρδιες στο φυλάκιο ενώ δεν λείπουν οι εντάσεις και οι συγκρούσεις. Φτάνουμε λοιπόν στο 2001 όπου έπειτα από τη συνεχή αντίσταση των κατοίκων και τελικά τις καταδικαστικές αποφάσεις του ΣτΕ, αποφασίζεται να διακοπούν όλες οι διαδικασίες για την αποπεράτωση του έργου.

Η νίκη του πολύχρονου και δυναμικού αγώνα των κατοίκων του Στρυμονικού κόλπου ενάντια στα μεταλλεία χρυσού αποτελεί ένα θετικό προηγούμενο. Έτσι ανάλογες επενδύσεις που προσπαθούν να πραγματοποιήσουν άλλες εταιρείες στο Κιλκίς, στον Έβρο και στη Ροδόπη παγώνουν μετά από κινητοποιήσεις των κατοίκων και ανάλογες δικαστικές αποφάσεις. Τα χωριά της ορεινής Χαλκιδικής (πέρα από λίγες εξαιρέσεις) δεν στήριξαν ιδιαίτερα τους κατοίκους της Ολυμπιάδας στον αγώνα τους. Τα επόμενα όμως χρόνια μια σειρά από μεγάλα προβλήματα με τη μεταλλευτική δραστηριότητα θα επηρεάσουν τα δικά τους χωριά και θα χρειαστεί να επαναπροσδιορίσουν τη θέση τους. Γι' αυτό είναι χρέος όλων μας να είμαστε αλληλέγγυοι και να πολεμάμε μαζί με κάθε άνθρωπο που θέλει να υπερασπίσει τα αυτονόητα.

ΧΥΤΑ στη Λευκίμμη Κέρκυρας

Ο ΧΥΤΑ (Χώρος Υγειονομικής Ταφής Απορριμάτων) Λευκίμμης αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα των τελευταίων χρόνων, βίαιης καταστολής σε όσες ομάδες κατοίκων αντιστέκονται. Οι ιθύνοντες σε αυτήν την περίπτωση σκέφτηκαν απλά. Να μεταφέρουν τα σκουπίδια του νησιού στην πλέον υπανάπτυκτη (κοινωνικά και οικονομικά) περιοχή. Έτσι, ο δήμαρχος και το δημοτικό συμβούλιο πήραν θετική απόφαση για τη δημιουργία ΧΥΤΑ στην περιοχή Μεσοραχιά της νότιας Κέρκυρας χωρίς να γνωρίζουν οτιδήποτε οι κάτοικοι. Αυτοί με την σειρά τους, όπως ήταν φυσικό, εξεγέρθηκαν σε αυτή την απόφαση. Μια απόφαση που σήμαινε τόσο τη

ρύπανση της ατμόσφαιρας. Μάλιστα τα τελευταία χρόνια γίνεται αναφορά για τη μεγάλη συμβολή των αεροπορικών μεταφορών στην τροφοδότηση του φαινομένου του θερμοκηπίου και της συνακόλουθης κλιματικής αλλαγής. Πέραν όμως των γενικότερων επιπτώσεων που παρατηρούνται στα ανώτερα στρώματα της ατμόσφαιρας, σημαντική είναι και η ρύπανση που σημειώνεται στην περιοχή των αεροδρομίων, στις περιοχές που γειτνιάζουν με αυτά και σε εκείνες πάνω από τις οποίες πετούν αεροσκάφη σε σχετικά χαμηλό ύψος.

Για το σχεδιαζόμενο αεροδρόμιο στο Καστέλλι κάνουν λόγο για 430 και πλέον πτήσεις το 24ωρο, δηλαδή 17-30 αεροπλάνα την ώρα (!) θα κυκλοφορούν πάνω από τα κεφάλια μας. Μεταξύ άλλων αυτό σημαίνει ότι 400 και πλέον τόνοι κηροζίνης θα καίγονται στην ευρύτερη περιοχή καθημερινά από τα αεροπλάνα παράγοντας πάνω από 1.100 τόνους CO₂. Η αποπνικτική ατμόσφαιρα, από τα καυσαέρια και τους ρύπους² κατά την κατασκευαστική περίοδο (από τα μηχανήματα του εργοταξίου και τις κινήσεις φορτηγών μεταφοράς υλικών), αλλά και κατά την λειτουργία του αεροδρομίου, σε συνδυασμό με την πίσσα και το μπετόν, θα επιδεινώνεται περαιτέρω από τη συχνή πάχνη της Πεδιάδας που δεσμεύει τους αέριους ρύπους και ιδιαίτερα σε περιόδους νηνεμίας. Ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν σοβαρές επιπτώσεις στην σωματική και ψυχική υγεία των ανθρώπων που κατοικούν στην περιοχή γύρω από το αεροδρόμιο.

Ηχορύπανση

Ο ασταμάτητος και εκκωφαντικός θόρυβος των αεροπλάνων, εγκλωβισμένος από τα γύρω βουνά, θα ακούγεται πολλά χιλιόμετρα μακριά νύχτα και μέρα, δημιουργώντας σοβαρά προβλήματα στους ανθρώπους και τα ζώα που ζουν στην περιοχή. Επίσης, σημαντική ηχορύπανση θα υπάρχει κατά τη διάρκεια των κατασκευαστικών εργασιών (λειτουργία εργοταξίου, κινήσεις οχημάτων, εργασίες εκσκαφών, κλπ).

Χρήση γης (γεωλογικές – υδρολογικές – μορφολογικές επιπτώσεις)

Η κατασκευή του αεροδρομίου απαιτεί εργασίες που σχετίζονται με εκχερσώσεις φυτικής γης και απομάκρυνση, υπερκαλύψεις και συμπίεσεις των αντίστοιχων επιφανειακών τμημάτων του εδάφους. Με άλλα λόγια, θα προκληθούν μόνιμες και μη αναστρέψιμες αλλαγές στο ανάγλυφο και τα τοπολογικά χαρακτηριστικά της γύρω περιοχής, με την καταστροφή ελαιώνων, αμπελώνων, δασωδών & θαμνωδών εκτάσεων, φυσικών βοσκοτόπων κλπ. Έτσι, 7.500 στρέμματα εύφορης γης θα γίνουν άσφαλτος και τσιμέντο. Όλα αυτά θα έχουν ως αποτέλεσμα την επιδείνωση του φαινομένου της ερημοποίησης στην Κρήτη λόγω αλλαγής χρήσης γης και υποβάθμιση της μορφολογίας του εδάφους.

Οι συνεχείς γεωτρήσεις των υπόγειων υδροφοριών που υπάρχουν στην ευρύτερη περιοχή έχει χαμηλώσει τη στάθμη του υδροφόρου ορίζοντα και επιτρέπει την εισροή της θάλασσας έχοντας ήδη καταστήσει υφάλμυρες αρκετές υδροφορίες. Για την κατασκευή του έργου είναι αναγκαίες και άλλες γεωτρήσεις, με αποτέλεσμα να επιδεινώνεται η ήδη προβληματική κατάσταση, με αύξηση των υφάλμυρων

² Μονοξείδιο του άνθρακα (CO), υδρογονάνθρακες (HC), διάφορα οξείδια αζώτου (NO_x) και θείου (SO_x), αιωρούμενα σωματίδια και καπνός (TSP)

υδροφοριών, κακής ποιότητας διαθέσιμο νερό, ανεπάρκεια νερού λόγω υψηλής ζήτησης, προβλήματα ρύπανσης του υδροφόρου ορίζοντα που εκτείνεται στο βορειοανατολικό τμήμα του νομού από τους ρύπους του αεροδρομίου, αλλά και προβλήματα με τη λειτουργία των έργων ύδρευσης στην περιοχή.

Οικοσυστήματα (χλωρίδα & πανίδα)

Τα οικοσυστήματα που υπάρχουν σήμερα στην ευρύτερη περιοχή μπορούν να ταξινομηθούν ως εξής: α). Θαμνώδη οικοσυστήματα, β). Υγροτοπικά οικοσυστήματα, γ). Τεχνητά οικοσυστήματα καλλιεργούμενων εκτάσεων - αγροοικοσυστήματα και δ). Βραχώδη οικοσυστήματα. Οι επιπτώσεις που θα προκληθούν σε αυτά μπορούν να διακριθούν σε επιπτώσεις λόγω άμεσης καταστροφής τους για να φτιαχτεί το αεροδρόμιο και λόγω υποβάθμισης των γειτονικών οικοσυστημάτων, που σχετίζονται με τον αφανισμό ειδών πανίδας σε αυτά και την υποβάθμιση των οικοσυστημικών λειτουργιών τους.

Συγκεκριμένα, τα κύρια είδη της πανίδας (σκαντζόχοιρος, λαγός, κουνάβι κ.α.) & ορνιθοπανίδας (γύπας, γερακίνα, μαυροπελαργός, κ.α.) που ζουν στην ευρύτερη περιοχή, θα εξαφανιστούν ή θα μεταναστεύσουν σε άλλες περιοχές αφού θα καταστραφούν οι φωλιές τους και θα μειωθεί η εύρεση τροφής & νερού. Σημαντικός είναι και ο κίνδυνος ατυχήματος από τα ελικοφόρα και τις τουρμπίνες των αεροπλάνων που θα κινούνται στην περιοχή. Επίσης, ο θόρυβος από τις κατασκευαστικές εργασίες θα οδηγήσει στην απομάκρυνση των πληθυσμών των πλέον ευαίσθητων πουλιών και μικρών θηλαστικών, προκαλώντας μεγάλη ανακατανομή στη σύνθεση της πανίδας.

Όσον αφορά τη χλωρίδα, τα σημαντικότερα είδη που υπάρχουν στα οικοσυστήματα των θάμνων και φρυγάνων της ευρύτερης περιοχής (ο σχίνος, η αγριελιά, ο ασπάλαθος, θαμνώδη είδη πρίνου, χαρουπιάς κ.α.) μαζί με δενδρώδεις καλλιέργειες (ελαιώνες και αμπελώνες) θα καταστραφούν οριστικά, όπως προαναφέρθηκε.

Τέλος, ενημερωτικά αναφέρουμε ότι στην άμεση περιοχή της κατασκευής του αεροδρομίου υπάρχει το καταφύγιο άγριας ζωής με την ονομασία «Πλαθιανή Λαγκάδα Δήμου Οροπεδίου» καθώς και δύο περιοχές, οι οποίες είναι χαρακτηρισμένες ως περιοχές «Natura 2000» βάσει της κοινοτικής οδηγίας οικοτόπων & της κοινοτικής οδηγίας για τα πουλιά, που βρίσκονται στη Δίκτη: Οροπέδιο Λασιθίου, Καθαρό, Σελένα, Κράσι, Σελέκανος και ανατολικά στην περιοχή Αστερούσια.

Οικονομικές-Κοινωνικές Επιπτώσεις

Ο χώρος του αεροδρομίου και η οδική πρόσβαση προς αυτό θα είναι περιφραγμένες περιοχές. Χιλιάδες άνθρωποι από το Καστέλλι και τις γύρω περιοχές θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους. Σύμφωνα με το Διεθνή Οργανισμό Πολιτικής Αεροπορίας (ΙΟΑΟ) πρέπει να αποφεύγεται η δημιουργία οικισμών σε απόσταση 3 χλμ από τα αεροδρόμια.

Η γεωργία και η κτηνοτροφία στην ευρύτερη περιοχή της Πεδιάδας θα εγκαταλειφθούν εξαιτίας της απώλειας γης, των ρύπων από τα καυσαέρια που φτάνουν πολύ μακριά, της λειψυδρίας, της ρύπανσης του εδάφους και του

υδροφόρου ορίζοντα. Η πεδιάδα θα πάψει πια να είναι μια είναι πλούσια περιοχή σε παραγωγή ελαιολάδου, σταφυλιών, σταφίδας, κρασιού, ρακής, σπηρών και κηπευτικών. Όσες καλλιεργήσιμες εκτάσεις μείνουν θα παράγουν προϊόντα σε μια μολυσμένη περιοχή καθιστώντας επικίνδυνη την κατανάλωση τους.

Κινούμενοι στο Δρόμο των Αντιστάσεων...

Η καπιταλιστική πρόοδος έχει απλώσει τα αναπτυξιακά της πλοκάμια σε όλο τον ελλαδικό χώρο και την ώρα που διαβάζεται αυτό το κείμενο, ξεπατώνεται ένα δάσος ή μολύνεται μια λίμνη. Κι όμως η αντίσταση σε αυτού του είδους τα σχέδια δεν είναι μια μακρινή ουτοπία, ούτε μια αόρατη επιθυμία που ψάχνει τρόπο οργάνωσης και δράσης. Το κράτος δεν είναι ανίκητο και οι άνθρωποι που αγωνίζονται το γνωρίζουν αυτό και το κάνουν πράξη με κάθε ευκαιρία. Εδώ και αρκετά χρόνια, πρωτοβουλίες και επιτροπές κατοίκων σε χωριά, γειτονιές, νησιά αντιστάθηκαν και αντιστέκονται στη λαίλαπα της ανάπτυξης. Οι αγώνες ενάντια στα χρυσωρυχεία της Χαλκιδικής, στους ΧΥΤΑ Λευκίμης και Γραμματικού, στην επέκταση του καζίνο στην Πάρνηθα, στα φράγματα και την εκτροπή του Αχελώου, στις ανεμογεννήτριες στο Αποπηγάδι Χανίων, στο φράγμα του Αποσελέμη, στη μετατροπή της Γαιδοπούλας σε σταθμό ανεφοδιασμού τάνκερς, στα γήπεδα γκολφ στο Κάβο Σίδερο, είναι μόνο μερικά παραδείγματα. Στην ίδια κατεύθυνση βρίσκονται τα αυτοδιαχειριζόμενα πάρκα στην καρδιά των τσιμεντουπόλεων, τα οποία αποτελούν εστίες αντίστασης απέναντι στα σχέδια καταστροφής και εμπορευματοποίησης των δημόσιων χώρων, καθώς και οι συνελεύσεις γειτονιάς που κατεβάζουν κεραιές κινητής τηλεφωνίας που βρίσκονται δίπλα σε σπίτια και σχολεία, ή αντιστέκονται στην εγκατάσταση κέντρων υψηλής τάσης δίπλα σε κατοικημένες περιοχές.

Παρακάτω αναφέρουμε **ενδεικτικά** κάποιες περιπτώσεις που μας δείχνουν πως η έμπρακτη και με όλα τα μέσα αντίσταση των κατοίκων δίνει μια άμεση απάντηση στη πολιτική του τσιμέντου και της μίζας.

Μεταλλεία χρυσού στη Β. Χαλκιδική (1987-2001)

Το 1976 στον κάμπο της Ολυμπιάδας (Β. Χαλκιδική) δίπλα στο χωριό Καλύβια Βαρβάρας, ξεκινά τη λειτουργία του ένα εργοστάσιο μεταλλευμάτων (μεταλλεία Κασσάνδρας) υποβαθμίζοντας σοβαρά το περιβάλλον αλλά και το χωριό το ίδιο, περικυκλώνοντας το με βουνά από αρσενοπυρίτη. Το 1987, η εταιρεία ΜΕΤΒΑ προτείνει το πρώτο σχέδιο για την ανάπτυξη μεταλλουργίας χρυσού στην ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Σύμφωνα με το σχέδιο, το οποίο συνοδευόταν με υποσχέσεις για θέσεις εργασίας και μια γενικότερη ευμάρεια στον τόπο, ολόκληρος ο κάμπος της Ολυμπιάδας επρόκειτο να μετατραπεί σε λεκάνη απόθεσης αποβλήτων.

Ο αντίλογος δεν αργεί να βγάλει φωνή. Οι κάτοικοι της περιοχής συστήνουν επιτροπές αγώνα και οργανώνουν δομές αντίστασης. Το κράτος βλέποντας τις αντιδράσεις να έρχονται αλλά και λόγω χρεών του δημοσίου αναζητά στο εξωτερικό κάποιον αγοραστή της επένδυσης. Το 1994 η TVX GOLD δημιουργεί τη θυγατρική της, την TVX HELLAS, η οποία κάνει εμφάνισή της στην περιοχή ως «σωτήρας», εκσυγχρονίζει τις ήδη υπάρχουσες εγκαταστάσεις και ξεκινά τις διαδικασίες παρά τις